

XANTATGE COLONIAL, BESTIESA COMARCAL

- El PP amb el conveni d'educació i Artur Mas demanant que els atletes catalans vagin amb bandera andorrana obliden que som sobirans

BRU Noya

Periodista

Sovint perdem la noció espai-temps. És l'instant en què aquella neurona en baixa forma no fa la sinapsi i connecta amb les altres. Sol passar quan et despertes i dura un parell de segons. És el procediment habitual. A algú, però, se l'hi reproduïx constantment durant el dia fins a perdre l'oremus. És el cas de la ministra espanyola d'Educació, **Pilar del Castillo**. Ha passat en pocs d'anys de militar a Bandera Roja a enaltir el Valle de los Caídos i a promoure un infaust decret d'Humanitats.

La seva intel·ligència li permet criticar la pel·lícula *Euskal pilota* sense haver-la vist tot i que els seus amplis coneixements cinematogràfics no li impedeixen de confondre el cineasta japonès **Mizoguchi** amb **Mitsubishi** quan el director dels *Contes de la lluna pàl·lida* mai ha tingut quatre rodes ni és tot terreny.

Paul Valéry deia que "*la bêtise n'est pas mon fort*" però hi ha autèntics especialistes en bestieses com **Artur Mas**, l'home del somriure Licor del Polo, amb la seva proposta que les seleccions catalanes competeixin sota bandera andorrana i hi involucra un Estat estranger com si fos una comarca. **Mas** deu aspirar a emular **Pilar del Castillo** en el lideratge del rànquing de bestieses. En el tema dels papers de Salamanca, la ministra va afirmar que si Catalunya vol paper, que es pagui l'higiènic ja que aquells no es mouran perquè "la història no es fragmenta".

Després d'imposar més hores de l'ensenyament de la llengua castellana a Catalunya, al·legant que el castellà està en perill, el ministeri de **Pilar del Castillo** ha exigit que en el futur conveni educatiu amb Andorra el català es relegui a assignatura optativa en el Batxillerat del sistema educatiu espanyol al Principat i hi ha qui, amb tota la raó, s'ha empipat perquè no és una imposició, sinó una agressió. Però no hem d'oblidar que alguns que ara es queixen són els

mateixos que han girat sistemàticament l'esquena a França i han mirat cap a Espanya, que quan els parlen en una botiga o al carrer en castellà contesten en aquest idioma i que ni es fixen en els cotxes amb matrícula andorrana que porten al costat de la placa banderes espanyoles o un toro negre, que en els temps que corren ja és més que l'anunci d'un brandi i un símbol: la imatge que va fer servir **García Lorca** per simbolitzar el feixisme.

Gran part de la societat d'Andorra ha optat per l'espanyolització en tots els nivells definint el col·lectiu francès com a *gavatxos* i el dels portuguesos com a *porrontxos*, quan el perill per a la sobirania i la llengua del nostre país ve d'Espanya i queda demostrat en totes les negociacions, inclosa la del conveni d'educació o la reobertura de l'aeroport de l'Alt Urgell. Mentre l'Ambaixada francesa porta un alt funcionari de parla catalana, demana que el delegat de l'ensenyament conegui el català i l'ambaixador l'està aprenent, el virrei o representant colonial espanyol en una sortida digna de Chiquito de la Calzada o de protagonista d'una pel·lícula d'**Ozores** contesta a un periodista que *"si me lo dicen en catalán y con este ruido no me entero de nada"* en una actitud de Don Tancredo, del *"constato que no me afecta"*.

És un representant de l'Espanya del PP, la de les subvencions a la Fundació Francisco Franco per perpetuar la figura del dictador, la que diu mentides i agita fantasmes sense cap fonament, la que finança la recuperació dels cossos *"caídos de la División Azul"* mentre es gira l'esquena sistemàticament a les associacions que intenten treure de fosses els cadàvers dels republicans. És també l'Espanya d'**Enrique Villar**, delegat del Govern espanyol a Euskadi, que cada cop se sent menys antifranquista i que no aprèn euskera perquè *"no me da la real gana y sólo aprendo lo que me apetece"*. És el país on Televisió Espanyola, amb diners dels contribuents, emet la sèrie *Memorias de España* per desmitificar els nacionalismes i on a Tele 5, els membres de la tertúlia de **Teresa Campos** van cantar *Americanos*, la cançó de la pel·lícula *Bienvenido Mr. Marshall*, en la visita del germà del president dels Estats Units, aquell que va definir **Aznar** com a president de la república espanyola. A l'Estat espanyol bufen vents de sectarisme, manipulació i instrumentalització i Andorra no només ha marcat distàncies sinó que per desconeixement, ignorància o voluntat pròpia ha entrat en aquest joc que només té una paraula: xantatge. Com reflexionava dijous passat **Àlvar Valls**, el país s'ha venut la primogenitura

per un plat de lleties i més quan al Liceu Comte de Foix els alumnes poden passar el català en LV1, LV2, LV3 i reforçat a l'examen del BAC i aquests estudis figuren en el seu currículum.

Saló de Grècia ja va dir que la política no és altra cosa que arbitrar entre interessos contraposats. A Andorra, però, i pel que fa a les negociacions amb Espanya, la política és, en versió del secretari d'Estat d'Educació, l'art d'intentar convertir les derrotes en victòries.

Article publicat a El Periòdic d'Andorra el dilluns dia 20 d'octubre de 2003